

Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani

108092

INA

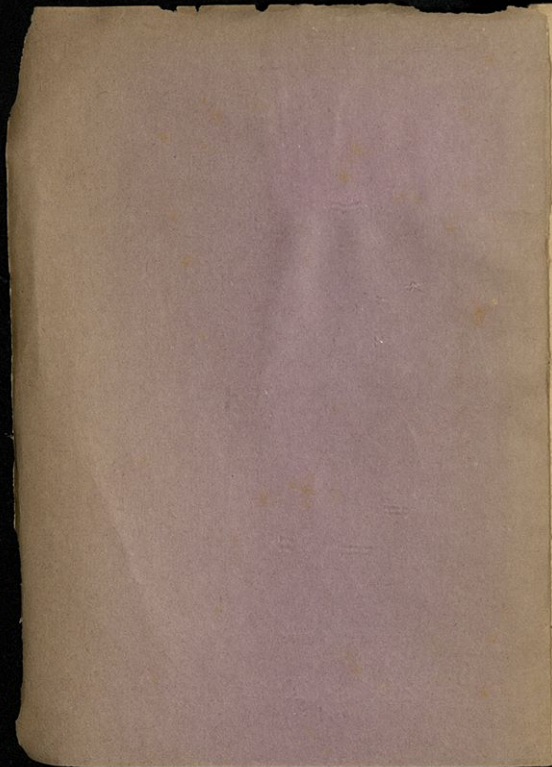
^v ZALOSTNE MATERE BOŽJE ^v

V STOLNI CERKVI

SV. JUSTA M.

V TRSTU
TISK. S. PASTORI
1884.

BRATOVŠČINA
ŽALOSTNE MATERE BOŽJE

V STOLNI CERKVI

SV. JUSTA M.

V TRSTU
TISK. S. PASTORI
1884.

108092

108092

Dovoljenjem škofijsk. Ordinariata.

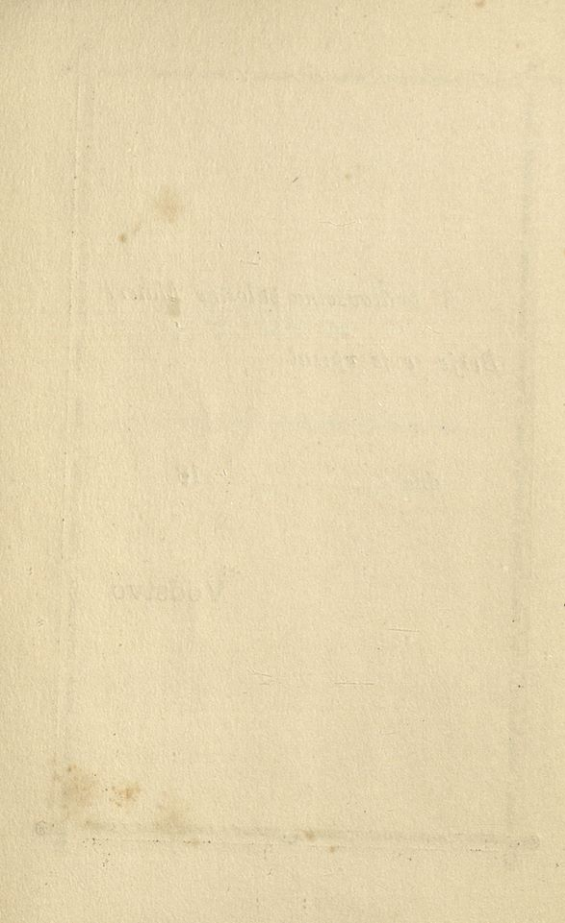

D 7712/1900

*V bratouščino žalostne Matere
Božje se je vpisal*

dne *18*

Vodstvo

PREDGOVOR.

Sv. cerkveni učenik, Alfonz Marija Liguori, pripoveduje v svoji knjigi: „Slava Marije“, da se je nekega dne prikazala sv. Brigiti blažena Devica Marija, in se ji je pritožila, kako premalo kristjanov premišljuje njeno bridko terpljenje pod križem umirajočega Jezusa. „Zato, hči moja, jej reče dalje, čeravno sem od mnogih pozabljena, vsaj ti me ne pozabi: premišluj mojo žalost, prizadevaj si kolikor mogočc mene posnemati, in trpi z menoj“.

Odmev te Marijne pritožbe slišali so tudi Teržáčani, kateri so uže od starodavnih časov gojili pobožnost do žalostne Matere Božje.

Uže od nekđaj so naši predniki radi obiskovali cerkev sv. Justa. Zarad altarja žalostne Matere Božje so imeli to cerkev kakor božjo pot, kamor so radi zahajali posebno v petkih in sobotah. Mnogo pobožnih kristjanov se je zbiralo pred tem altarjem o praznikih Marijnih, posebno še v praznik Matere Božje sedem žalosti v postu in v mesecu septembru. Tukaj pred njeno podobo so, tako rekoč, lajšali Marijno žalost s pobožnostmi in molitrami. Tukaj pred podobo Kraljice mučenikov so klečali in jo prosili za pomoč v dušnih in telesnih potrebah. Pred njenim altarjem so iskali in našli tolažbo, kader je nesreča stiskala njih družine; tukaj so se utolažili, kader jim je smrt ugrabila katerega svojih dragih. Sim so se zatekali, kader so dvomi uznemirovali njih dušo, kader so jih napadale skušnjave. Tukaj pred podobo žalostne Matere Božje so se vrgli na kolena skesani grešniki, in so prosili za milost in priprošnjo Njo, ki se rada pusti imenovati: tolažnico žalostnih, pribežališče gre-

šnikov, Mater milosti Božje. In Marija v svojej materinski ljubezni je tolažila svoje potrte otroke, je blagoslavljala solze, katere so tekle pred njo, je poslušala zdihljeje potrtega in ponižnega srca; vsem se je skazovala ljubeznivo Mater in srednico miru in usmiljenja. To pričajo mnogoštevilni darovi, katere so prinašali hvaležni kristjani v vseh časih pred njeni altar. Še bolj so pobožni Teržáčani pokazali svojo pobožnost do žalostne Matere Božje v tej cerkvi leta 1857. Tega leta je tedajšnji kanonik-župnik, pozneje naš preljubljeni škof, Jurij Dobrila, sklenil popraviti in olepšati to kapelo Matere Božje, in postaviti nov altar iz dragega marmorja. On sam, dobri pastir, je hodil trkat na vrata mestjanov, in v kratkem so pobožni Teržáčani toliko zložili, da sta bila altar in kapela popolnoma prenovljena.

Svojo pobožnost do žalostne Matere Božje so pokazali Teržáčani jeseni lanskega leta. Tretjo nedeljo v septembru se obhaja spomin njenih žalosti. Osem dni poprej se

je lani (pervikrat) slovesno obhajala osem-dnevna pobožnost v cerkvi sv. Justa. Verni vseh stanov so hiteli vsak dan k sv. Justu v nenavadnem številu, da pazljivo poslušajo pridigarja, ki je s posebno zgovornostjo govoril od žalosti Matere Božje, in unemal serca k ljubezni do njenega terpljenja. In da pridigar ni govoril neobčutnim srcem, pokazalo se je na koncu. K splošnemu sv. obhajilu so pristopili verni v takem nepričakovano obilnem številu, kakoršnega se le redkokrat zamore viditi.

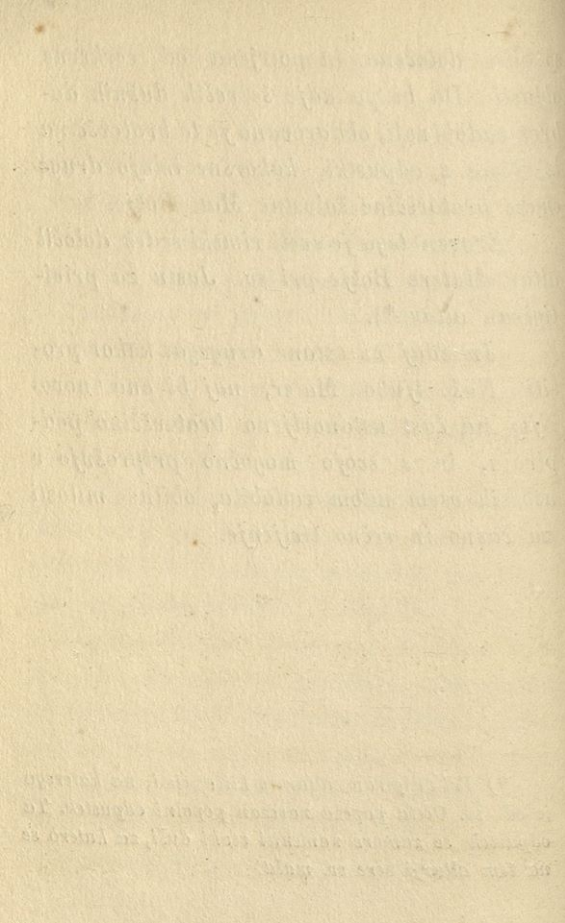
Ko so cerkveni predstojniki vse to videli, želeči da bi ta pobožnost zmerom bolj se utrdila in razširila, so sklenili ustanoviti pri sv. Justu posebno bratovščino, da bi se zamogli udje eden drugega k dobremu unemati, in si s združeno molitvijo večih milosti od Boga izprositi. Saj pravi Kristus: „Kjer so dva ali trije zbrani v mojem imenu, tam sem jaz vsredi med njimi“. — Komaj se je to oznanilo, uže se jih je na stotine oglasilo želeč se vpisati o novo bratovščino. Pravila

so bila določena in potrjena od cerkvene oblasti. Da bi pa udje še večih dušnih dobrot zadobivali, obdarovana je ta bratovščina iz Rima z odpustki, kakoršne imajo druge enake bratovščine žalostne Mat. Božje.

Zraven tega je sveti rimski sedež določil altar Matere Božje pri sv. Justu za privilegiran altar *).

In zdaj ne ostane drugega, kakor prositi Našo ljubo Mater, naj bi ona novo. Njej na čast ustanovljeno bratovščino podpirala, in s svojo mogočno priprošnjo v nebesih vsem udom zadobila obilne milosti za časno in večno življenje.

*) Pri privilegiran altar se kliče tisti, na katerega je od sv. Očeta papeža navezan popolni odpustek. Ta odpustek se zamore nameniti vsaki duši, za katero se na tem altarji bere sv. maša.

I. POGLAVJE.

Sedež bratovščine in njen namen.

1. Ta bratovščina je ustanovljena v Terstu; svoj sedež ima v stolni cerkvi sv. Justa.

2. Namen te družbe je ta, naj bi verni kristjani Mater Božjo pod imenom „sedem žalosti“ častili z posebno ljubeznijo in s svetimi pobožnostmi.

II. POGLAVJE.

Pomočki za doseči ta namen.

3. Vsako leto se bo obhajala v tistem tednu pred godom Matere Božje sedem žalosti tridnevna pobožnost; in tako se

bo tudi obhajala osem dnevná pobožnost od 2. do 3. nedelje septembra, katerega dne pride zopet god Matere Božje sedem žalosti.

4. Vsak dan teh pobožnosti bo bila tiha sv. maša za vse ude, žive in mrtve.

5. Kader umre koj ud, se bo zopet darovala sv. maša za pokoj njegove duše.

6. Prvi dan po 3. nedelji septembra bo bila peta sv. maša za vse umrle ude; in ravno tako se bo za njih darovala tiha sv. maša na vernih duš dan ob 8. uri.

7. Vse potrebno pri teh pobožnostih, vosek in olepšanje altarja, bo priskrbela bratovščina.

III. POGLAVJE.

Udje bratovščine; njih pravice in dolžnosti.

8. Vsak kat. kristjan postane ud, kader se vpiše v bratovsko knjigo njegovo ime, priimek in stanovanje.

9. Vsak ud udobi, kader se vpiše, knjižico, kjer so ta pravila zapisana; in od tega časa se udeležuje vseh dušnih dobrot bratovščine.

10. Vsem udom se priporočuje, da odmolijo vsak dan 7 ali pa najmanj 3 »Češčena si Marija« s pristavkom: „Sv. Mati! izprosi mi, da rane Kristusove se vtisnejo v srce moje.“

11. Vsak mesec naj udje obiščejo vsaj enkrat, če je mogoče, altar Mat. B. pri sv. Justu; ako tega ne morejo, naj vsaj doma v duhu se predstavijo pred njeni altar.

12. Udje naj si prizadenejo prejeti sv. sakramente o praznikih Marijnih, posebno pa v postu in v septembru, ko se obhaja spomin njeuih žalosti.

13. Ako jim bo mogoče, naj pridejo k sv. mašam za umrle ude.

14. Da se zamorejo te pobožnosti, kakor je povedano v II. Poglavju, z dostojnostjo vršiti, je potrebno v to ustanoviti zalog (fondo). Zato se pri vpisovanji vsak ud zaveže, da bo plačal letni donesek od 1 gold. To zamore vsak plačati tudi dvakrat v letu: polovico o Mat. B. v postu, in drugo polovico meseca septembra. Kdor bi dal 10 gold. naenkrat, ali vsaj v enem letu, tak bi plačal enkrat za vselej.

15. Kader umre koj ud, naj hišni naznanijo k sv. Justu, da se bo opravila zanj sv. maša.

IV. POGLAVJE.

Vodstvo bratovščine.

16. Vodstvo je sestavljeno iz predsednika, štirih svetovalcev in denarničarja. Za predsednika je zmerom kanonik-župnik sv. Justa.

17. Predsednik ali njegov namestnik zastopa bratovščino pred dotičnimi oblastmi.

18. Bratovščina voli izmed sebe štiri svetovalce. K volitvi pridejo samo možki udje. Izvolitev odloči večina glasov. — Predsednik in svetovalci pa izvolijo denarničarja.

19. Vsako tretje leto je nova volitev; voljeni smejo biti tudi poprejšni.

20. Vsi od vodstva opravljajo svoj posel brezplačno.

21. Predsednik skliče svetovalce k posvetovanju, kader je potreba. Odloči se z večino glasov. Ako je jednako glasov, odloči predsednik.

22. Vodstvo reši vse prepirke, ki bi utegnile nastati med udi. Proti odloku vodstva sme se vsak pritožiti pri prečastitemu škofijstvu.

V. POGLAVJE.

Druge določbe.

23. V slučajih, ko bi bratovščina morala nehati, bi se z ostalim denarjem brale sv. maše za vse žive in mrtve ude; drugo imanje pa bi pripadlo cerkvi sv. Justa.

1. 7. 1914. god. 1. doleška. 100.
1. 7. 1914. god. 2. doleška. 100.
1. 7. 1914. god. 3. doleška. 100.
1. 7. 1914. god. 4. doleška. 100.

POBOŽNE VAJE.

Sedemdnevna pobožnost, kot pripravljanje na praznik Matere Božje 7 žalosti tretjo nedeljo meseca Septembra.

Prvi dan.

Prerokovanje Simeonovo.

„In tvojo lastno dušo bo meč presunil.“
Luk. 2. 35.

Ko je Marija v tempelju darovala Jezusa, vzel ga je pobožni starec Simeon na svoje naročje, je zahvalil Bogu za to veliko milost, in obrnivši se k Mariji, reče jej z resnim glasom : Ta le Sin Tvoj je sicer Zveličar sveta, ali ne bodo ga vsi priznali, ne mu služili in ga ljubili, kakor zasluži. Da, ravno On bo mnogim v zveličanje in življenje, drugim pa bo v padec in pogubljenje ; premnogi ga ne bodo molili in častili, ampak z neizgovorljivo nehvaležnostjo ga bodo pregan-

jali, divjali bodo proti Njemu in zadali mu bodo smrt, smrt grozovito, smrt sramotno, smrt na križu! In takrat, o tužna mati! Ki boš pričujoča, ki bodeš vse to vidila, vse tudi sama očutila, o Bog! — takrat bo meč žalosti presunil Tvojo dušo!

Kdo pač bi mogel umeti, kamoli dopovedati, kaj je pri teh osodepolnih besedah očutilo najljubeznivejše srce Marijno, ko je slišala prerokovanje o poginu izraelskega naroda in o smrti nedolžnega svojega Sina! V resnici, to so bile besede podobne pšicam, ki ranijo z največo bolečino! „Oh, besede polne bolečin“ reče sv. Anzelm.

Pa, gorje meni! Ako je Marija takrat, ko je v duhu vidila nehvaležnost in iz te sledeči pogin izraelskega ljudstva, ki je imelo Njenega Jezusa peljati v tako sramotno in grozovito smrt, vidila tudi mojo nehvaležnost, ki nisem primerno ljubil Njega, ki me je neskončno ljubil in pripravljen bil za me do zadnje kaplje preliti svojo kri, ampak sem Njegovo ljubezen zametaval, jo z nogami teptal in si jo preminjal v strup, ki bi mi zadal večno smrt!

Ah! žalostna mati, neskončno sem ogrenil Tvoje britke bolečine, stori, da bom z resničnim kesanjem mojih pre-

greh, in s pravim sočutjem Tvojih bolečin osladil grenki pelin Tvojih britkosti! Dopusti mi, o usmiljena mati, da nekoliko okusim Tvoje bolečine, in stori, da za me ne bo zgubljen sad onega trpljenja, katerega prerokovanje Ti je uzročilo tako veliko žalost!

Prošnja.

O Marija, mati usmiljenja! kakor si Ti preroške Simeonove besede v srcu ohranila in jih premišljevala, stori, prosim Te, da bi tudi jaz v srcu in duši imel vdolbeno veliko resnico, — da moram umreti, — da me prekorišten spomin smrti zmiraj varuje greha!

Nauki.

1. Blažena Devica je 40 dni po porodu darovala to, kar je imela najdražjega, namreč edinega svojega sina; tako tudi ti Bogu daruj, kar naj bolj ceniš in naj bolj ljubiš na tem svetu, in pred vsem svoje srce in vsega samega sebe.

2. Dasi bl. Devica, ki je bila povse brez greha in je od sv. Duha spočela, ni bila podvržena postavi o očiščevanju, jo je vendar spolnila, ker se ni hotela skazovati vzvišenejšo, boljšo, zaslužnišo od drugih žen. Uči se tudi ti biti zmiraj

ponižen, dasi bi ti bil Bog dal kake prednosti pred drugimi, naj bo po rodu, ali po dušnih ali telesnih darovih.

3. Ker je bila blažena Devica uboga, ni premogla darovati velikega daru, darovala je toraj en par grlic. Uči se od tega, da je Bogu vseč tudi majhen dar, ako mu ga z dobrim srcem daruješ.

Sveta mati! Stori, da bodo rane Gospodove utisnjene v moje srce!

Roženkranc Matere Božje 7 žalosti.

I. Kraljica mučenikov, Mati sedem žalosti, za silno žalost, ki Te je presunila, ko Ti je Simeon prerokoval strašno trpljenje in smrt preljubljenega Sina, Te prosim, izprosi mi popolno spoznanje mojih grehov in trden sklep nikdar več ne grešiti.

En Očenaš, sedem Češena si Marija....

II. Kraljica mučenikov, Mati sedem žalosti, za močno žalost, katero si očutila, ko Ti je angelj napovedal grozovito Herodovo preganjanje in hitri beg s Tvojim Sinom v Egipt, Te prosim, izprosi mi izdatno pomoč, da morem premagovati napade peklenškega sovražnika, in srčno pogumnost, da ubežim vsem nevarnostim greha.

En Očenaš, sedem Češena si Marija....

III. Kraljica mučenikov, Mati sedem žalosti, za bitko žalost, ki Ti je ranila srce, ko si preljubljenega Sina v tempelju izgubila, in ga skrbno tri dni iskala, Te prosim, izprosi mi mogočno pomoč, da bi nikdar ne zgubil milosti Božje in bil do konca stanoviten v službi Božji.

En Očenaš, sedem Česena si Marija....

IV. Kraljica mučenikov, Mati sedem žalosti, za grozno žalost, ki Te je prevzela, ko si na poti na Kalvarijo srečala krvavečega svojega Sina, Te prosim, izprosi mi zadostno pomoč, da morem potrpežljivo prenašati vse nasprotnosti in častiti naredbe Božje.

En Oče naš, sedem Česena si Marija...

V. Kraljica mučenikov, Mati sedem žalosti, za preveliko žalost, katero si očutila, ko si vidila v groznih bolečinah na križ pribitega nedolžnega Sina, Te prosim, izprosi mi milost, da bi v smertni uri vredno prejel sv. zakramente in svojo dušo izdihnil v Tvoje ljubeznive roke.

En Oče naš, sedem Česena si Marija...

VI. Kraljica mučenikov, Mati sedem žalosti, za nezmerno žalost, v katero si bila vtopljen, ko si svojega preljubljenega Sina vidila mertvega na križu, Te

prosim, izprosi mi milost, da bi se odpovedal vsakemu posvetnemu poželenju, in bi vedno gojil goreče želje v nebesa priti in Te tamo častiti.

En Oče naš, sedem Češena si Marija...

VII. Kraljica mučenikov, Mati sedem žalosti, za neizrekljivo žalost, katero si očutila, ko si morala mrtvo truplo Svojega Sina dati Nikodemu, da ga pomazili in v grob položi, Te prosim, izprosi mi milost, da bi dragega Tvojega Sina častil s pravo pokoro, da bi mertev in pokopan s Tvojim Sinom, z Njim vstal k novemu življenju, in da bi slednič mogel vstati k neumerjoči časti v nebesih.

En Oče naš, sedem Češena si Marija...

Moli za nas Devica prežalostna,
Da vredni postanemo obljub Kristu-
sovih.

Molimo.

Prosimo, Gospod Jezus Kristus, da bi zdaj in ob naši smertni uri pri Tvojem usmiljenju za nas prosila blažena Devica Marija, mati Tvoja, katere presveto dušo je ob uri Tvojega trpljenja meč žalosti presunil. Ki živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.

Drugi dan.

Beg v Egipt.

„Vstani vzemi dete in njegovo mater in
beži v Egipt.“ Mat. 2. 13.

Premisli, kako velika žalost je napolnila srce blažene Device, ko je morala v temni zimski noči brez sorodnikov, ki bi jo tolažili, brez prijateljev, ki bi jej pomagali, brez vodje, ki bi jej pot kazal, brez vsega premoženja, tresoča in žalujoča, z vbogim in žalostnim zaročnikom Jožefom in z nežnim dojenčkom Jezusom v rokah hitro zbežati, in se podati na dolgo in težavno pot proti Egiptu, ki je bil od Judeje oddaljen več kot štiristo mil!

O Bog! samo, ko pomislim na to, spreleti mi mozeg in kosti! Veče reve, piše sv. Krizostom (hom. 2. in Mat.) si ni moč misliti, kakor majhno dete, ovijajoče se z drobnimi ročicami okoli maternega vratu, brez človeške pomoči, z vbogo materjo bežati v Egipt! Vboga, nepoznana beguna! Kako sta se mogla varovati mraza! Koliko nevarnosti, koliko skrbi, koliko strahu je navdajalo in stiskalo tvoje rahločutno in žalostno srce, o ljubezni polna mati! Oh, nečloveška grozovitost Herodova!

Pa kaj sem rekel!? Hudobniši in grozovitejši od njega sem jaz. On Te je, ljubezniva mati, ožalostil le enkrat, jaz že tolikokrat, in še zmiraj Te žalostim; — on je Tvojega Sina zapodil le enkrat, da je moral bežati, a jaz ga s svojimi grehi vsak hip izganjam, da mora bežati iz moje duše. Herod ga je sicer preganjal, pa ga ni poznal, da je pravi Bog; jaz pa ga poznam in priznavam za pravega Boga, Stvarnika in Odrešenika moje duše, največjega in najljubeznivejšega dobrotnika, in vendar koliko žalosti in krivic mu vedno prizadevam! Oh nikdar več, nikdar več ga ne bom razžalil!

Izprosi mi, kraljica žalosti, odpusčenje mojih grehov, resnično ljubezen do Tvojega najsvetejšega Sina in srčno sočutje s Tvojo bitko žalostjo!

Prošnja.

Presveta mati! Za veliko žalost, katero si očutila, ko si morala v Egipt bežati, da si pred Herodovo grozovitostjo rešila dragoceno življenje deteta Jezusa, izprosi mi milost, da bom na nevarnem potovanju proti nebesom zavarovan pred zalezovanjem dušnih sovražnikov.

Nauki.

1. Da je Herod počel preganjati Jezusa, in ga zapodil na beg, zavoljo kterega je mati Marija toliko žalosti pretrpela, kriva je bila časti lakomnost in vladoželjnost Herodova, ki se je bal, da mu bo Zveličar krono in kraljestvo vzel. Uči se iz tega, mrziti na ošabnost, slahlepnost in ničemnosti.

2. Blaženi Devici je zaročnik sv. Jožef po noči povedal, da mora bežati, in precej, ne čakaje jutra, podala se je na pot. Uči se hitro poslušati, kadar ti Bog ali po vesti ali na drug način objavi svojo sv. voljo.

3. Blažena Devica je vse zapustila, karkoli je imela v svojej hiši, zadovoljna je bila, da je imela s seboj le svojega Sina, svojega Boga. Uči se, kadar ti Bog ukaže bežati pred posvetnostjo in pred grehom, zapustiti vse, kar bi te moglo zadržavati, edino to skrbi, da je Bog vselej s teboj.

Sv. mati! stori, da bodo rane Gospodove utisnjene v moje srce!

Roženkranc, kakor na koncu prvega dne. str. 20.

Tretji dan.

Jezus se zgubi v tempeljnu.

«Sin, kaj si nama takó storil? Glej! tvoj oče in jaz sva te s žalostjo iskala». Luk. 2.48.

Premisli, kako je bilo srce Marijno prevzeto nenadne žalosti, ko iz tempeljna in Jeruzalema pride in opazi, da pri nji ni ljubljenega Jezusa, edinega nje sina, edino njeno dobro, edino njeno bogatstvo. Komaj ona in njen sveti zaročnik opazita, da sta ga zgubila, precej se, gnana od ljubezni in žalosti, napotita ga iskati. Bila sta oslABLJENA in vtrujena, a vendar ne skrbita ne za počitek, ne za jed, ampak vsa zbegana in hitro iščeta sleda za svojim Sinom. Vstopita v vsako gostilno, prehodita vsak trg, vsako cesto, zdihovaje in s solznimi očmi poprašujeta znance in tujce, prijatle in sorodnike. Ali oh! nijeden jima ne zna povedati, vsi le z ramami zmigavajo. Koliko tarnanja in stokanja je pač prisililo iz otožnega srca najsvetejše matere! Kako žalostne misli so mučile preobčutljivo njeno dušo! Že so minuli tri dni in tri noči, odkar Ga nepočakljivo išče, za Njim zdihuje in joka, in še ga ni dobila. Glej! duša

moja, bitko bolečino, ki je tri dni zavrstjo grenila preljubeznivo srce Marijno, in vendar presveta mati Jezusa, svojega Boga, ni zgubila po svoji krivdi, ampak vsled naredbe Božje. Ti pa, ki si ga dovoljno zgubil z grehi, in ga vsled nesrečnih grehov že toliko časa zgubljenega pustiš, — kaj nisi nič žalosten, kaj nič ne skrbiš, da bi ga zopet našel?

Oh, prežalostna in obupana mati mojega Gospoda, za neprejenljive prebritke solze, s katerimi si iščeča oboževanega zgubljenega Jezusa porosila ceste Jeruzalemske, omehčaj trdo nehvaležnost mojega srca, stori me deležnega Tvoje žalosti, in daj, da točim solze pravega kesanja, dokler enako Tebi ne najdem Tvojega in mojega preljubljenega Gospoda!

Prošnja.

Presveta moja mati, sladko pribežališče grešnikov, po zasluženju tako britke žalosti stori, da se Jezus vrne v mojo dušo, odkoder je zavoljo grehov odšel; daj mi iskro Tvoje ljubezni, da ga nikdar več ne zgubim, ampak skrbno obdržim pri sebi.

Nauki.

1. Ko se je presveta Devica toliko žalostila in prizadevala, da je zgubljene-

ga Jezusa dobila, kaj pa moraš Ti storiti, da bi zopet dobil milost Božjo, zgubljeno z nesrečnim grehom?

2. Presveta Devica ni Jezusa zgubila, ko je vsa zapuščena bežala v Egipt, ampak ko je šla na velikonočne praznike v Jeruzalem. Uči se iz tega, da tihota in samota pomaga, da ostaneš z Bogom zedinjen, v hrupu in razveseljevanju pa si v nevarnosti ga zgubiti.

3. Presveta Devica je svojega Jezusa našla čez tri dni, — tudi ti, ako si ga z grehi zgubil, moreš ga zopet dobiti po treh djanjih, namreč po kesanju, spovedi in pokori.

Sveta mati..... Roženkranc..... kakor prvi dan str. 20.

Četrty dan.

„Šla je za njim velika množica ljudi in žen, ki so jokale in ga milovale.“

Luk. 23. 27.

Ko je bila smrtna obsodba proti Jezusu izrečena in težki križ naložen na njegove presvete rame, oslabiljene in vse razmesarjene od bičanja, napoti se žalostni sprevod proti Kalvariji, — tukaj Jezusa sreča Mati Božja, silno želeča še enkrat viditi svojega Sina in mu zadnjikrat reči: Z Bogom!

Kako žalostno snidenje! Kako tužno srečanje! Kdo bi mogel razumeti, kamoli z besedami izreči žalost in boleost ljubeče matere, ko so njene oči zagledale preljubljenega Sina vsega upehanega! Sv. Gregor Nik. piše, da je Mati Božja že pri Janezovem oznanilu, da je njen Sin v smrt obsojen, od silne žalosti omedlela, prej nego je vidila Jezusa; kako je pa mogla ostati trdna, kó ga je zagledala kronanega s trnjevo krono, ki mu je prebadala sence! — vsega ranjenega in s krvjo oblitega, da ni bilo poznati Njegove lepe podobe! — zvezanega s konopi, zapljuvanega, zamazanega, zalitega s potom in krvjo! Vresnici, ta žalost je tako huda, da presega vse mere, in zasluži ime neskončne žalosti! Tamo, kjer sta se Mati in Sin srečala, sezidali so cerkvico na čast Matere Božje neskončne žalosti.

Tužna Mati, tužen Sin! želita se objeti, a eden do drugega ne moreta! — želita si povedati vsaj kako tolažilno besedo, pa o Bog, brezsrčno ju razženejo! — nema (mutasta) od prevelike žalosti se vstavita, pogledata eden drugega in zopet pogledata, — ah, kako žalosten pogled! Kako strašno vidjenje! Sin pade pod križem, mati pa v medlevce!

A ti, srce moje, kaj pa ti delaš? Ako pri tem pogledu še trdovratno ostaneš, trji si od železa. Duša moja, ako se pri tem premišljevanju ne spreobrneš, trja si od kremenkamna. Bom li neobčutljivo stal gledajoč mojega Jezusa ležečega pod križem, — kaj se ne bom ganil, da bi mu pomagal vstati? — Bom li hladnokrvno in brez pomilovanja gledal svojo mater, kako jo krčevito zvija neskončna žalost? — Ah, ne.

O sveta Mati, razdrobi, razdrobi to trdo srce, in stori, da se mi pristudi velikost mojih grehov, da se vdeležim trpljenja in križa Tvojega Sina, in s srčnim sočutjem olajšujem neizmerno Tvojo žalost.

Prošnja.

Presveta Mati, za zasluženje prebitkih solz, s katerimi si nedolžnega in trpečega svojega Sina spremljevala na Kalvarijo, izprosi mi, Te prosim, da tudi jaz radovoljno prenašam križe, ktere mi previdnost Božja naloži.

Nauki.

1. Spoznaj potrpežljivost Jezusovo, ki noseč pretežki križ nič ne godrnja, dasi že ves utrujen, ves oslavljen in z

ranami pokrit, in sramuj se svoje nevo-
ljnosti in nepotrpežljivosti v prenašanju
dosti lažjih težav.

2. Iz usmiljenja do Matere so rabelj-
ni križ Jezusov naložili Simeonu Ciren-
skemu na rame; — pa ti, kaj ne boš
vsaj jenjal obteževati Jezusovega križa
z novimi grehi, s katerimi pomnožuješ
žalosti Marijne?

3. Večina od teh, ki so šli za Jezu-
som na Kalvarijo, šli so ali iz radovedi
nosti ali iz hudobnosti, le Marija, sv. Ja-
nez in še nekaj pobožnih žen so šli z
usmiljenja in ljubezni do Jezusa; — pre-
misli nekoliko med katerimi se znajdeš,
kadar hodiš za Jezusom v cerkve, k služ-
bi Božji, in k ostalim pobožnim vajam,
— greš li za ga žaliti, — ali pa za ga
pomilovati in častiti?

Sveta mati..... Roženkranc..... kakor
prvi dan str. 20.

Peti dan.

Marija pod križem.

„Ondi so ga križali... Poleg križa Jesuso-
vega pa je stala njegova Mati.“

Jan. 19. 18. 25.

Ko pridejo na Kalvarijo, obdajo ne-
dolžnega Jezusa neusmiljeni rabeljni ka-

kor divji volkovi, raz Njega strgajo s krvjo napojena oblačila, ki so bila prisušena na ranjenem telesu, in mu tako zopet odprejo rane, zadane mu poprej s bičanjem. Vržejo ga potem s silo na križ, eden ga zgrabi za noge, drugi za roke, tretji za glavo; eden ravna grše z Njim, kot drugi; potezajo ga zdaj simo, zdaj tamo, dokler roke in noge ne dosežejo znamenjev na križu; potem z močnimi vdarci debele in tumpaste žeblje zabijejo skoz roke in noge v križ. Premišluj grozovite rane na Njegovem presvetem telesu; premišluj neirekljive bolečine na mišicah, tako strašno raztegnjenih; pomisli na bolečino izpahnenih kosti; glej štiri nove izvirke Njegove dragocene krvi! — in slednjič glej — pred očmi neštevilnega ljudstva povzdignejo križ, na katerem nag, kakor razbojnik in hudodelnik, visi Sin Božji!! Oh, nečloveški in strahoviti prizor! Kaj bi bil vendar jaz čutil, ako bi bil pričujoč? Bi se bil mogel zdržati, da ne bi bil omedlel od pomilovanja? Sv. Bonaventura pravi, da že pri sami misli na to umira, omedluje, — ah, kakšno žalost pa je morala očititi Tvoja duša o presveta Mati, o rahločutna mati Marija, ki si bila pričujoča, vse vidila in slišala od blizo! Kdo bi mogel

umeti britkost neizmerne Tvoje žalosti! Ah! ako nisem sposoben umeti, pa imam srce v prsih za Te pomilovati, solze v očeh za jokati s Teboj!

Da, kraljica žalosti, kakor si Ti iz ljubezni do svojega Sina vse njegovo grozovito trpljenje v duši očutila, tako želim, naj se iz ljubezni do Tebe tudi v mojem srcu utisne grenka Tvoja žalost. Kakor si Ti pod križem svojega Sina tako jokala, da si po besedah sv. Hieronima, ko Ti je solz zmanjkalo, točila krvave solze, hočem tudi jaz s Teboj jokati, da pomirim razžaljenega Gospoda in utolažim žalostno Tvoje srce.

Prošnja.

Presveta in prežalostna Mati, za neizmerno žalost, katero si očutila videča svojega preljubljenega in nedolžnega Sina umirati v sredi neskončnih muk in zasramovanja, in brez kteregakoli tolažila, ki se daje celo največim hudodelnikom, — Te prosim, izprosi mi od Tvojega križanega ljubljence, da bodo moje strasti pribite na križu, in da okrepučan z Njegovo in Tvojo sladko pričujočnostjo s srečno smertjo končam svoje življenje.

Nauki.

1. Mati Božja je prav do zadnjega stala pod križem, ker je Jezusa ljubila z veliko večjo ljubeznijo, kot vse druge matere. Tako boš tudi ti stanoviten pod križem pomilovaje ves čas svojega življenja presveto Devico v njenih žalostih, ako jo boš resnično ljubil s pravo otroško ljubeznijo.

2. Presveta Mati ni marala sama stati pod križem, zato pripeljala je s seboj Marijo Kleofe, Marijo Magdaleno in Janeza; tudi ti bodeš pravi posnemovalec Marijin, ako se bodeš prizadeval privabiti še drugih k pobožnosti in pomilovanju do Jezusa Kristusa in žalostne Device.

3. Jezus je izročivši Janeza svojej Materi, priporočil jej vse nas vboge grešnike; uči se tedaj priznavati in častiti blaženo Devico pod križem kot svojo mater posebno s tem, da jej z razžaljevanjem Njenega Sina ne množiš žalosti.

Sveta Marija.... Roženkranc.... kakro prvi dan str. 20.

Šesti dan.

Marija sprejme telo Jezusovo v svoje naročje.

„In Jožef je vzel telo in ga je zavil u
čisto tančico.“ Mat. 27. 59.

Pomisli, kako velika in grenka je bila Marjina žalost, ko sta Nikodem in

Jožef Jezusa snela raz križa, in vsega razmesarjenega, krvavega, ranjenega in mrtvega položila v Njeno naročje. Komaj prejme dragocen žaklad v roke, ga pritiska na svoje srce, natanko ogleduje grozno trnje, prešteva globoke rane, svoje lice prislanja k licu Jezusovem, z Njegovo krvjo si okrvavi roke, Ga poljubljuje in poljubljuje, solze toči nad njim, in čim več Ga poljubljuje, čim več jej tečejo solze, tem več Ga ljubi več žaljuje nad Njim, dokler skoraj ne omedli, pravi sv. Brnard. Kako veliko sočutje je moral obuditi v srcu Janezovem, in v srcih obeh Marij ta do solz ganljiv in žalosten prizor, — pogled na mater, od žalosti na pol mrtvo, z mrtvim Sinom v naročji. Jokali so, reče omenjeni učenik, jokali so tako bitko, da od prevelike žalosti le ene tolažilne besede niso mogli izreči.

Pa jaz, kaj bom storil? Bom li ostal neobčutljiv, kakor kamen brez pokazati najmanjega sočutja? Ako pri tej žalosti, morebiti največji, ne bom jokal, kdaj pa bom jokal?

Oh, mučena in žalostna Mati Božja! Kakor je Tvoj Sin nad Teboj skazal svojo vsemogočnost, s katero je storil, da si mogla preživeti to neizmerno žalost, skaži nad menoj Svojo milosrčnost s tem, da

me nagneš na britki jok ! Da, jokati želim, jokati zavoljo Tvoje prevelike žalosti, in zavoljo mojih grehov, ki so uzrok Tvojih britkosti.

Prošnja.

Presveta in prežalostna Mati, za to neutolažljivo žalost izprosi mi, Te prosim, tolažilo, da na kraju svojega življenja vredno prejmem Jezusa v presv. Rešnjem Telesu, in Ga potem večno uživam v nebesih.

Nauki.

1. Jožef Arimatejec je bil skriven učenec Jezusov, dokler je Jezus učil in čudeže delal; ko Ga je pa vidil mrtvega in od vseh zapuščenega, pokaže se očitno Njegovega nasledovalca, in pogumno zahteva od Pilata Njegovo telo za ga zakopati. Uči se iz tega, da se ne smeš ozirati na ljudi, kadar se je treba z dobrimi deli skazati Jezusovega učenca; ampak, čim večje ovire se ti zoperstavljajo, tem bolj vnet bodi v službi Božji.

2. Kako veliko tolažbo bi bilo očutilo telo Jezusovo, ako bi bilo moglo znati, da je bilo položeno v naročje Marijno ! Kakšno tolažilo pa bi bilo očutilo, ako bi bilo položeno v tvoje naročje ? Ah, morebiti bi bilo prišlo na trji križ,

kakor je bil oni, iz katerega so Ga ravno sneli!

3. Mertvi Jezus je hotel biti položen v naročje presvete Svoje Matere, da spoznaš, ako želiš dobiti milosti, zaslužene z Jezusovo smrtjo, moraš jih iskati pri Mariji, ki Ga ima v svojem naročju.

Sveta Marija... Roženkranc.... kakor prvi dan str. 20.

Sedmi dan.

Marija pri pogrebu Jezusovem.

„Jožef Ga je zavil v tančico, in položil v grob, ki je bil iz skale izsekan.“

Mark. 15. 46.

Pomisli, kakšno žalost in britkost je očutilo srce presvete Device, ko ob uri pogreba pride žalostni sprovod in jej iz naročja vzamejo druzega in mrtvega Jezusa. Koliko objemov, koliko poljubov, koliko solz zvrstilo se je še tisti hip! Jokala je, piše sv. Bonaventura, z neutolažljivimi solzami, ki so jej silniše in silniše lile iz oči, da še zdaj kažejo znamenje, kamor so padale na kamen Jezusovega groba.

Žalostna in zapuščena Mati! ako si že toliko jokala, ko so Ti vzeli Jezusa iz naročja, ki dasi mertev, te je vendar

nekako tolažil s Svojo pričujočnostjo, kaj je še le očutilo Tvoje srce, ko so veliko skalo zavalili na grob, da Ga nisi mogla več viditi! Ah! tega jezik človeški ne more dopovedati, kakor si sama oznanila sv. Brigiti. Ali, ako se Tvoja žalost ne more povedati z jezikom, morem in hočem pa jo milosrčno pomilovati. O, prežalostna Devica, s svojo žalostjo prebudi mojo žalost, s svojimi solzami izvabi meni solze, in stori, da se srčno kesam vseh mojih grehov, da, kadar se krhka posoda mojega telesa položi v grob, moja duša, očiščena s Tvojimi in mojimi solzami, zleti v večno čast nebeško.

Prošnja.

Presveta Devica, za bitko žalost, ki si jo očutila, videča se zapuščeno, vdovo, ločeno od druzega in oboževanega Jezusa, zaprtega v grobu, izprosi mi, Te prosim, odpuščenje mojih grehov v življenju, da brez milosti Tvoje in mojega dragega Jezusa ne v življenju, ne v smerti ne ostanem.

Nauki.

1. Božji Zveličar je hotel biti pokopan v novem grobu, kjer ni bilo smrada od drugih merličev. Uči se, kako čisto

mora biti tvoje srce, da boš vredno prejel Jezusa Kristusa v presv. altarskem zakramentu.

2. Za vse žalosti, ktere je presveta Mati imela še tudi po pogrebu ljubljene Sina, imela je le eno tolažbo, da Ga bo namreč v kratkem vidila od smrti vstalega. Preskrbi jej še ti enako tolažbo. Polajšaj Njene britkosti s tem, da z resničnim poboljšanjem vstaneš iz groba tvojih grehov.

3. Sv. Ambrož piše, da je bila Marija, ko je ostala brez ljubljene Sina, tako močno žalostna, da je On zavoljo nje pospešil svoje vstajenje. Pokaži se tudi ti dobrega sina Marijnega, in, karkoli premoreš stori, da jo pomiluješ in vtolažiš.

*Tridnevna pobožnost kot pripravljajanje na
god Matere Božje 7 žalosti, v petek po
tihi nedelji*

Prvi dan.

Marija pod križem. (Vse tako, kakor je peti dan sedemdnevne pobožnosti, str. 31.)

Drugi dan.

Marija sprejme telo Jezusovo v svoje naročje. (Vse tako, kakor je šesti dan sedemdnevne pobožnosti, str. 34.)

Tretji dan.

Marija pri pogrebu Jezusovem. (Vse tako, kakor je sedmi dan sedemdnevne pobožnosti, str. 37).

Pot maternih žalosti bl. Dev. Marije *).

Stoječ pred podobo Matere Božje 7 žalosti se moli:

Začni, prosimo Gospod! s svojim Duhom naše djanje, in spremljaj ga s svojo sveto pomočjo, da se vse naše molitve in dela vselej iz tebe začete tudi v tebi končajo. Pe Jezusu Kristusu Gospodu našem. Amen.

Obudenje kesanja.

Prežalostna Devica! kako malo hvaležen do svojega Boga sem bil v pretečenem času! Nehvaležen sem bil za vse Njegove neštevilne dobrote. Zdaj pa se

*) Zveličavna pobožnost „Poti maternih žalosti bl. D. Marije,“ podobna križevem potu je že zdavnej vpeljana. Odkar so jo pa v Rimu l. 1836 v cerkvi sv. Marcela o. o. Serviti javno opravljali in jo je papež Gregorij XVI, z mnogoterimi odpustki nadaril, je postala posebno priljubljena.

Ta pobožnost se more opraviti povsod, da se ima le 7 slik, ki so sedem postaj, prikazujočih se dem žalosti Matere Božje.

kesam tega, in s srčno žalostjo in z jokajočo dušo prosim Ga ponižno, naj mi odpusti, da sem razžalil Njegovo neskončno dobroto. Trdno sklenem s pomočjo milosti Božje nikdar več Ga razžaliti. Ah! za vse žalosti, ki si jih pri grozovitem trpljenju Svojega Sina pretrpela, Te goreče zdihovaje prosim, izprosi mi pri Njem usmiljenja in odpuščenja mojih grehov. To sveto pobožnost, katero sem namenil opraviti, sprejmi v spomin bolečin in žalosti, ktere si pretrpela pri trpljenju in smerti Tvojega Sina Jezusa. Ah, dopusti mi! — da, dopusti mi, da iste žalosti presunijo mojo dušo, ki so presunile Tvojo, da živim in umrem v prijaznosti z Gospodom in zadobim večno slavo, katero mi je zaslužil s Svojo dragoceno krvjo! Amen.

Marija, najslajše dobro moje,
 Utisni mojej duši bolečine Svoje!

Božje Matere Device
 Čast prepevaj jezik moj;
 Mučenikov vseh kraljice
 Žalosti sočutje poj!
 Britkih žalost polna Mati!
 Daj mi s Tabo žalovati,
 Da se grehov spokorim,
 Odpuščenje zadobim.

Prva postaja.

Prerokovanje Simeonovo.

Pri ti postaji premisli, kako je Marija, ki je Jezusa v tempelj Bogu darovati prinesla, in Ga položila v Simeonove roke, od njega zaslišala prerokovanje o žalosti, ktero bo očutila pri trpljenju in smrti svojega Sina, našega Zveličarja Jezusa Kristusa.

Molitev.

Presveta Devica, mati usmiljenja, ki si toliko trpela, ko si zaslišala žalostno prerokovanje, in se v Svojem ljubezni polnem srcu še posebno zato razžalostila, ker si naprej vidila mojo črno nehvaležnost; ah! stori, da od zdaj za naprej umem neizmerno ljubezen Jezusovo vračevati, kakor se spodobi z ljubeznijo, in da na tak način živim, da mi bo enkrat dopuščeno s Teboj se veseliti v nebeški domovini.

Oče naš.... Češena si Marija.... Čast bodi Bogu...

Prežalostna Devica, moli za nas,
Da vredni postanemo obljub Kristusovih.

Marija naj slajše dobro moje,
Utisni mojej duši bolečine Svoje!

Ko si v tempeljnu darvala
 V rešujočo smrt Zveličarja,
 Ti je duša občutila
 Meč trpljenja britkega.
 Britkih žalost polna Mati!
 Daj mi s Tabo žalovati,
 Da se grehov spokorim,
 Odpuščenje zadobim.

Druga postaja.

Beg v Egipt.

Pri drugi postaji premisli težavno
 popotovanje Marijno, ki je v temni noči
 in mrzli zimi morala v Egipt bežati, da
 reši Jezusa pred grozovitnim Herodom, ki
 je iskal ga ubiti, kakor je ubil druge
 nedolžne otročiče.

Molitev.

Prežalostna Devica, za veliko siročino,
 ki si jo trpela, ko si morala zapu-
 stiti Svoj dom in bežati v Egipt, da re-
 šiš dragoceno življenje ljubljene-
 ga Jezusa, Te prosim, izprosi mi srčnost, da
 morem zapustiti poželenje po posvetnih,
 minljivih stvareh. V mojem življenju bo-
 di mi vodnica, da s pomočjo Tvojega na-
 peljevanja brez nevarnosti pred dušnimi
 sovražniki srečno pridem v nebeško kra-
 ljjestvo.

Oče naš.... Češena si Marija.... Čast
bodi...

Prežalostna Devica, moli za nas,
Da vredni postanemo obljub Kristusovih.

Marija, najslajše dobro moje,
Utisni mojej duši bolečine Svoje!

V britkem potu skoz pušavo,
V begu pred Herodežom
Si trpela trud, težavo
S Svojim svetim detetom,
Britkih žalost polna Mati!
Daj mi s Tabo žalovati,
Da se grehov spokorim,
Odpuščenje zadobim.

Tretja postaja.

Marija zgubi Jezusa.

Pri tretji postaji premisli, kako je
Marija v Jeruzalemu, kamor je z Jožefom
in Jezusom na velikonočne praznike pri-
šla, Svojega Sina zgubila, in ga z veliko
skrbjo in žalostjo tri dni iskala.

Molitev.

Mati prežalostna! Ako ne jokam s
Teboj in se moje solze ne pridružijo
Tvojim solzam, kadar pomislim, da sem
tudi jaz zgubil Tvojega Sina Jezusa, sme

se mi reči, da imam kamenito srce. Zgubila si ga, to je res. Ali zgubila si ga vsled skrivnih sklepov Previdnosti Božje, in vendar si toliko žalovala. A, gorje meni! Jaz sem ga zgubil radovoljno s svojimi grehi! Ah! presveta Devica, izprosi razsvitlenja mojej duši, da morem zopet najti moje največe dobro, in ko ga najdem, da ga nikdar več ne zgubim!

Očenaš.... Češena si Marija.... Cast bodi....

Prežalostna Devica, moli za nas,
Da vredni postanemo obljub Kristusovih.

Marija, najslajše dobro moje,
Utisni mojej duši bolečine Svoje!

S srčno žalostjo iskala
Si zgubljenega Sinu,
Si po ljubljenem prašala
Britke dneve brez miru.
Britkih žalost polna Mati!
Daj mi s Tabo žalovati,
Da se grehov spokorim,
Odpuščenje zadobim.

Četrta postaja.

Marija sreča Jezusa na poti na Kalvarijo.

Premisli pri četrsti postaji, kako je vžaljena Devica srečala Svojega nedolž-

nega Jezusa, ktereга so bili Judje vjeli, neusmiljeno z njim ravnali, Ga v smert obsodili, in s težkim križem na ramah peljali na Kalvarijo.

Molitev.

Ne morem Ti dopovedati, kako osramoten stojim pred Teboj, o prežalostna Devica, ko pomislim, da so moji grehi bili vzrok Tvojih britkih žalosti in strašnega trpljenja Tvojega dragega Jezusa. Ah zato, Mati lepe ljubezni! usmili se moje duše, in stori, da se moje srce povse premeni, sovraži pregreho, ljubi spolnovanje Božje volje, in se žalosti topi pri pogledu na Tvojo žalost! Zagotovi mi Svoje varstvo, da bom tudi ob smertni uri svest Tvoje pomoči.

Očenaš.... Češena si Marija.... Čast bodi....

Prežalostna Devica, moli za nas,
Da vredni postanemo obljub Kristusovih.

Marija, najslajše dobro moje,
Utisni mojej duši bolečine Svoje!

Oh, neznana bolečina

Ti je trgala srce,

Ko si srečala tam Sina,

K' na Kalvarijo s križem gre.

Britkih žalost polna Mati!
 Daj mi s Tabo žalovati,
 Da se grehov spokorim,
 Odpuščenje zadobim.

Peta postaja.

Jezus umira.

Premisli pri peti postaji, kako žalostna Devica na gori Kalvariji v strašnem trpljenju gleda umirati skrvjo oblitega Svojega ljubljenega Sina Jezusa.

Molitev.

Kako je pač Tvoje srce moglo obstati pod težo tako strašne britkosti! Ah, vsaj zdaj me mora premagati milosrčnost in sočutje! Ah, tukaj pod križem, stori o presveta Devica, da se zavoljo Tvoje žalosti in zavoljo mojih grehov ves v solze žalovanja raztopim, da kesaje se grehov od križanega dobim milostno odpuščenje in bom zagotovljen enkrat uživati sad dragocene krvi preljubeznivega Tvojega Sina, mojega Odrešenika.

Oče naš.... Češena si Marija.... Čast bodi....

Prežalostna Devica, moli za nas,
 Da vredni postanemo obljub Kristusovih.

Marija najslajše dobro moje,
 Utisni mojej duši bolečine Svoje!

Tvojo dušo meč prešine,
 Ker na križu Sin visi,
 Čutiš smrtne bolečine,
 Kadar dušo izroči.
 Britkih žalost polna Mati!
 Daj mi s Tabo žalovati,
 Da se grehov spokorim,
 Odpuščenje zadobim.

Šesta postaja.

Jezus snamejo s križa.

Premisli tukaj, kako je togojoča Devica v Svoje naročje sprejela presveto Telo Svojega mrtvega Sina, prebodeno s sulico in vse z ranami pokrito.

Molitev.

Zakaj, o žalostna Devica, nimam toliko solz, da bi primerno jokal s Teboj in Te pomiloval, kakor v Svojih britkostih zaslužiš? Ah da, vse svoje življenje ne bom pozabil tako mučnega trpljenja! Blagovoli, o žalostna Mati, za ljubo sprejeti moje želje in moje obljube in po Svojem usmiljenju mi izprosi, da vsaki-krat, ko prejmem presveto Telo Tvojega Sina v svetem obhajilu, v meni ostane kot zagotovilo večnega življenja.

Oče naš.... Češena si Marija.... Čast bodi....

Prežalostna Devica, moli za nas,
Da vredni postanemo obljub Kristusovih.

Marija, najslajše dobro moje,
Utisni mojej duši bolečine Svoje !

Žalosti si kopernela
Z dušo voljno in srčno,
Kadar si v naročje vzela
Ljubega mertvo telo.
Britkih žalost polna Mati !
Daj mi s Tabo žalovati,
Da se grehov spokorim,
Odpuščenje zadobim.

Šedma postaja.

Iezusa v grob polože.

Premisli tukaj, kako je prežalostna
Devica mrtvega Svojega Sina k pogrebu
spremila, in slednič morala zapustiti grob,
ki je pokrival, kar edino je ljubila na
tem svetu.

Molitev.

Ah, kako se mi smiliš, presveta De-
vica, ko Te vidim vso zapuščeno in v
skrajni žalosti k pogrebu spremljati Svo-
jega Božjega Sina, in prisiljeno zapustiti

grob, v kojem leži Tvoj najdražji zaklad!
 Ah, za to Svojo neizreklivo žalost Te
 prosim, pridi mi, najboljša Mati, na po-
 moč ob smertni uri, ko bom od vseh za-
 puščen, in se družemu ne bom mogel
 zaupati kot Tebi, o mogočna zagovornica
 grešnikov, da v strašni uri moje smerti
 in posebne sodbe ne bom odločen od
 mojega drazega Jezusa, ampak bom skup-
 no s svetniki povabljen veseliti se s Te-
 boj v nebesih.

Oče naš.... Češena si Marija.... Čast
 bodi....

Prežalostna Devica, moli za nas,
 Da vredni postanemo obljub Kristusovih.

Marija, najslajše dobro moje,
 Utisni mojej duši bolečine Svoje!

Oh, prežalostno ločenje!

V grob Ti Sina polože,
 Nad Preljubljen'ga življenje,
 Težek kamen zavale,
 Britkih žalost polna Mati!
 Daj mi s Tabo žalovati,
 Da se grehov spokorim,
 Odpuščenje zadobim.

Cerkvena pesem v čast Matere Božje

7 žalosti.

(STABAT MATER.)

Žalostna je mati stala
Poleg križa, je jokala,
Kjer je visel njeni Sin.

Srce žalosti vtopljeno,
Je pobito, prebodeno,
Z mečem dušnih bolečin.

O, kaj žalosti prestati
Morala je sveta Mati,
Ktere Sin je rešil svet.

Žalostna zdihuje blede,
Kadar s trepetanjem gleda,
Kaj trpi njen Sin razpet.

Komu potok solz ne lije,
Videti britkost Marije,
Grozno, kot morja grenkost.

Kdo presrčno ne žaluje,
Če to mater premišljuje,
In trpljenja velikost.

Grehe ljudstva na se vzeti,
Vidi Jezusa trpeti,
Šibam vdati se voljno.

Gleda svojga Sina milo,
Ko je vse ga zapustilo
Kadar nagnil je glavo!

Mati! vir ljubezni prave,
Daj, da čutim te težave,
In s teboj žalujem zdaj.

Daj, da se mi srce vnelo,
In za Jezusa gorelo
Bo v ljubezni vekomaj.

Sveta mati! to te prosim,
Rane Kristusa naj nosim,
Vtisni v moje jih srce.

Daj, da rane tvojga Sina,
Naših grehov bolečina,
Tudi mene živo skle.

Daj, da rad s teboj žalujem,
Svoje grehe objokujem,
Dokler tukaj še živim.

S teboj poleg križa stati,
In tam milo žalovati
'Z celega srca želim.

Tvojo žalost, o Devica,
Mučnikov vseh kraljica,
Tudi v moje srce vlij!

Kristusovo smrt, trpljenje
Skoz prihodno vse življenje
Daj mi premišljevati.

Daj, da tvojga Sina rane
Bodo v moje srce vžgane,
Njega kri očisti me!

Da se pekla nimam bati,
Varuj ti me, ljuba mati,
Kadar z mano v sodbo gre.

Daj, da sveti križ me brani,
Kristusova smert ohrani,
Srce tvoje varje zdaj;

Kadar bom pa moral umreti,
O Marija! daj prejeti
Moji duši sveti raj. Amen.

(Za vsakokrat 100 dni odpustka: Inoc. XI. 1. sept.
1681.

Prosi za nas, prežalostna Devica,
Da vredni postanemo obljub Kristusovih.

Molimo.

O Bog, pri čigar trpljenju je po Si-
meonovem prerokovanju presladko dušo
slavne Device in Matere Marije meč ža-
losti presunil, milostno dopusti, da ki se
njenih žalosti spominjamo, Tvojega tr-
pljenja vreden sad prejmemo. Ki živiš in
kraljuješ...

Molitve k Materi Božij 7 žalosti.

O žalostna Mati! O srce deviško, vto-
pljeno v rane Tvojega Sina! blagovoljno
sprejmi ta kratek spomin Njegovega
trpljenja in Tvojih žalosti. Prikaži Jezusu

to majhno počesčenje in molitev mojo
podpri s Tvojo materno priprošnjo.

Prosim Te, o Mati milosti,
Iz nebes mi pošli vir blagosti !

*Molitve za mesečno obiskovanje altarja
Matere Božje 7 žalosti.*

Presveta Devica, žalostna moja mati,
Marija ! K Tebi, ki si mati mojega Go-
spoda, kraljica sveta, zagovornica, upanje,
pribežališče grešnikov, pribežim danes
jaz vseh najrevniši. Častim Te, o slavna
kraljica, zahvaljujem se Ti za neštevilne
podeljene mi milosti, posebno, da si me
ovarovala pekla, kterega sem s svojimi
grehi že tolikokrat zaslužil. Ljubim Te,
o ljubezniva Gospa, in iz ljubezni do
Tebe Ti obljubim, da Ti bom zmiraj
stregel in kolikor mi bo mogoče tudi
druge privabil k ljubezni do Tebe. Vse
svoje zaupanje stavim na Tebe, sprejmi
me pod svoje varstvo, o mati usmiljenja !
In ker si pred Bogom tako mogočna,
reši me iz vseh skušnjav, izprosi mi moč
jih premagovati vse do smrti. Mati mo-
ja, za ljubezen, s katero Ti Boga ljubiš,
Te prosim, bodi mi zmiraj pomočnica,
posebno pa ob moji smertni uri. Ne za-

pusti me, dokler me ne vidiš v nebesih,
 kjer Te bom blagoslovljal in prepeval
 Tvoje usmiljenje na vse večne čase.
 Amen.

*Po tej molitvi morejo se moliti sledeče
 Litanije.*

Litanije žalostne Matere Božje.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Oče nebeški, vseмогоčni Bog,

Sin, vsega sveta rešnji Bog,

Sveti duh, resnični Bog,

Sveta Trojica, en sam Bog,

Sveta Marija,

Sveta Mati Božja,

Sveta devic Devica,

Mati križana,

Mati žalostna,

Mati solzna,

Mati užaljena,

Mati zapuščena,

Mati nevtolažljiva,

Mati kateri je bil Sin odvzet,

Mati presunjena z mečem,

usmili se
 nas!

prosi za
 nas!

Mati polna nesreč,
 Mati polna stisk,
 Matiktere srce je pribito na križ,
 Mati preotožna,
 Vir solz,
 Kup trpljenja,
 Ogledalo potrpežljivosti,
 Skala stanovitnosti,
 Sidro zaupanja,
 Pribežališče zapuščenih,
 Ščit preganjanih,
 Zmagovalka nevernikov,
 Tolažilo nesrečnih,
 Zdravje bolnikov,
 Moč slabotnih,
 Pristanišče utopljenцев,
 Tihota viharjev,
 Groza zapeljivcev,
 Zaklad kristjanov,
 Oko prerokov,
 Pomoč aposteljnov,
 Krona mučencev,
 Luč spoznavalcev,
 Biser devic,
 Tolažba vdov,
 Veselje vseh kristjanov,
 Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ,
 zanesi nam, o Gospod!
 Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ,
 usliši nas, o Gospod!

prosi za nas!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ,
usmili se nas, o Gospod !

Kristus, sliši nas !

Kristus, usliši nas !

Oče nas.... Češena si Marija....

*Ako dopusti čas, more se moliti „Pot
maternih žalosti,“ str. 40.*

*Prej nego se odide iz cerkve, poklekne
se pred altarjem, v katerem je presveto Rešnje
Telo, in se moli sledečo molitev.*

Molitev na čast presv. Rešnjega Telesa.

Moj Gospod, Jezus Kristus ! ki si iz
ljubezni do nas v presvetem zakramentu
noč in dan pričujoč, in z veliko ljubez-
nijo čakaš, vabiš in sprejemaš vse, kateri
pridejo te obiskat, trdno verujem, da si
resnično pričujoč v presvetem altarskem
zakramentu. Ponižno te molim in spoz-
nam svojo nevrednost ; zahvaljujem se
ti za toliko milosti, ki si mi jih skazal,
posebno zato, da se mi sam sebe v tem
presvetem zakramentu daješ ; da je tvoja
mati, prečista Devica Marija, tudi moja
mati in moja besednica pred teboj, in
da si me zopet poklical, da te v tej
cerkvi obiščem.

O moj dobrotljivi in usmiljeni Jezus! iz celega srca te tukaj častim in molim, prvič zato, da se ti zahvalim za tvojo veliko ljubezen, s katero mi dovoliš, da te smem danes obiskati; — drugič zato, da vsaj nekoliko popravim tisto neizrečeno krivico, katero ti neverniki, krivo-verci in malopridni katolički kristjani v tem presvetem zakramentu delajo; — tretjič te želim s svojim obiskovanjem po vseh tistih krajih na vsem svetu moliti, na katerih se v tem zakramentu zapuščen brez vsega počesčenja znajdeš.

O moj Jezus! ljubim te iz celega srca: žal mi je, da sem grešil in tebe, neskončno dobroto razžalil; trdno sklenem, v prihodnje s tvojo milostjo in pomočjo vseh grehov in grešnih priložnosti se varovati, da tebe, večna dobrota, nikdar več ne razžalim. Zdaj se ti jaz, ubogi grešnik, popolnoma izročim. V tvojo sv. voljo udam svojo slabo voljo, v tvoje sv. srce položim svoje revno srce; užgi ga z ognjem sv. ljubezni in izženi iz njega vse, kar me tvoje ljubezni nevrednega dela. Ves želim tvoj biti, stori z menoj in z vsem, kar je mojega, po svoji sv. volji. Nič drugega ne iščem, nič drugega ne želim, kakor tvojo sv. ljubezen vedno imeti, tvojo presv. voljo povse

dopolnovati, in v dobrem do konca stanoviten ostati.

Priporočim ti tudi vse verne duše v vicah, posebno tiste, ktere so bile s posebno ljubeznijo temu presv. zakramentu in preblaženi Devici Mariji vdane. Enako te tudi prosim za vse svoje dobrotnike, prijatelje in neprijatelje in za vse trdovratne grešnike ; dodeli jim duha resnične pokore.

Zadnjič še sklenem vse želje in zdihljeje svojega srca z ljubeznjivimi občutljeji tvojega presv. srca, o Jezus! in tako sklenjene jih darujem tvojemu nebeškemu Očetu, ter ga prosim v tvojem presv. imenu, da jih iz ljubezni do tebe milostljivo usliši. Amen.

Obudenje za duhovno sv. obhajilo.

Jezus moj, verujem, da si pričujoč v presv. altarskem zakramentu. Ljubim Te čez vse, in želim Te sprejeti v mojo dušo. Ker Te pa zdaj ne morem sprejeti v svetem obhajilu, pridi vsaj na duhovni način v moje srce. Objamem Te, kakor da bi bil že pri meni, in zedinim se s Teboj; ne dopusti, da bi se katerikrat ločil od Tebe. Amen.

Molitve za ranjke ude.

Sledeče molitve se molijo pri altarju Matere Božje 7 žalosti po vsaki sv. maši, ki se daruje za mrtvega uda te bratovščine, kakor je določeno v § 5 pravil.

Ant. "Gospod, ako boš na pregrehe gledal; kdo bo obstal, o Gospod!"

Psalm. "Iz globočine vpijem k tebi, o Gospod! — Gospod, usliši moj glas."

"Naj poslušajo tvoja ušesa — glas moje prošnje."

"Gospod, ako boš na grehe gledal, — kdo bo obstal, o Gospod?"

"Toda pri tebi je sprava, — in zavoljo tvoje postave čakam tebe, o Gospod!"

"Moja duša se zanaša na njegovo besedo; — moja duša upa v Gospoda."

"Od juternje straže do noči — naj upa Izrael v Gospoda."

"Ker pri Gospodu je usmiljenje, — in pri njem je obilno odrešenje."

"In on bo rešil Izraela — vseh njegovih hudobij."

"Večni pokoj mu daj, o Gospod,

In večna luč naj mu sveti!"

Ant. „Gospod, ako boš na pregrehe gledal; kdo bo ostal, o Gospod!“

Kirie eleison. Kriste eleison. Kirie eleison.

Oče naš, itd.

V. Od vrat peklenških.

R. Reši njegovo (njeno) dušo, o Gospod.

V. Večni pokoj mu daj, o Gospod.

R. In večna luč naj mu sveti.

V. Naj počiva v miru,

R. Amen.

V. Gospod, usliši mojo molitev.

R. In klic moj naj pride k tebi.

V. Gospod bodi z vami.

R. In z duhom tvojim.

Molimo.

Odreši, prosimo, o Gospod! dušo svojega služabnika (svoje služabnice) I. da, ker je svetu odmerl, tebi živi, in kar je po slabosti mesa v življenju zagrešil, ti z odpuščanjem svoje preusmi-

jene dobrotljivosti izbriši. Po Kristusu,
Gospodu našem. Amen.

V. Večni pokoj mu daj, o Gospod.

R. In večna luč naj mu sveti.

V. Naj počiva v miru.

R. Amen.

K A Z A L O.

	stran
Predgovor	5
Pravila bratovščine	11
Sedemdnevna pobožnost, kot priprav- ljanje na praznik Matere Božje 7 žalosti — tretjo nedeljo meseca Septembra	17
Roženkranc Matere Božje 7 žalosti .	20
Tridnevna pobožnost, kot priprav- ljanje na god Matere Božje 7 ža- losti v petek po tihi nedelji . .	39
Pot maternih žalosti bl. Dev. Marije	40
Cerkvena pesem v čast Matere 7 ža- losti (Stabat mater)	51
Molitve za mesečno obiskovanje al- tarja Matere Božje 7 žalosti . .	54
Litanije žalostne Matere Božje . .	55
Molitev na čast presv. Rešnjega Te- lesa	57
Obudenje za duhovno sv. obhajilo .	59
Molitve za ranjke ude	60

